

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 91.193 van 30 november 2000
in de zaak A. 94.680/IX-2488.**

In zake : Jean EVERARS,
die woonplaats kiest bij
advocaat E. BREWAEYS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Leopold II-laan 117

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
minister van Justitie,
die woonplaats kiest bij
advocaten P. HOFSTRÖSSLER en E. VAN POUCKE,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Goedheidstraat 5-7.

DE VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Jean EVERARS
op 18 augustus 2000 heeft ingediend om de schorsing van
de tenuitvoerlegging te vorderen van het koninklijk
besluit van 11 juli 2000 waarbij hem de bevordering tot
de graad van gerechtelijk afdelingscommissaris wordt
geweigerd;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoek-
schrift, waarbij dezelfde verzoeker de vernietiging
vordert van hetzelfde besluit;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste
auditeur M. LEFEVER;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen;

Gelet op de beschikking van 16 oktober 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 6 november 2000;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. DE BRABANDERE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. BREWAEYS, die verschijnt voor verzoeker, en van advocaat P. HOFSTRÖSSLER, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur M. LEFEVER;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat verzoeker gerechtelijk commissaris 1B is bij de gerechtelijke politie bij het parket van de rechtbank van eerste aanleg te Tongeren; dat hij zich op 14 augustus 1998 kandidaat stelt voor een bevordering tot gerechtelijk afdelingscommissaris in een van de 21 betrekkingen van gerechtelijk afdelingscommissaris die op 1 januari 1998 vacant zijn in het ressort van het hof van beroep te Antwerpen en meer bepaald bij de brigades te Tongeren en te Hasselt; dat op 25 augustus 1998 zijn hiërarchische chef, hoofdcommissaris CORNU, verzoeker met het oog op die bevordering evalueert, waarbij volgens de hoofdcommissaris verzoeker voor het grootste deel der evaluatiekenmerken zwak scoort, wat aanleiding geeft tot een eindresultaat "zwak"; dat, na een uitgebreide repliek van verzoeker op deze evaluatie, de procureur des Konings te Tongeren en de procureur des Konings te Hasselt zich bij de motivering van de evaluator aansluiten; dat verzoeker beroep instelt tegen het ongunstig evaluatie-advies en

vraagt te worden gehoord door het comité tot regeling van de gerechtelijke politie bij de parketten; dat dit comité in zijn advies van 1 februari 2000, met acht stemmen voor en vijf tegen, de ongunstige adviezen van de procureurs des Konings van Tongeren en Hasselt bevestigt; dat de dragende motieven als volgt worden verwoord :

"Overwegende dat het comité niet ontkent dat er een conflictsituatie is ontstaan tussen de heer EVERARS en zijn direkte hiërarchische overste en dat deze situatie zich verder escaleert; Overwegende dat ter zitting niet werd tegengesproken dat hij niet over de juiste capaciteiten beschikt om bevorderd te worden tot gerechtelijk afdelingscommissaris; Overwegende dat er twijfels zijn betreffende zijn beroepsbekwaamheid en persoonlijkheid om een leidinggevende functie waar te nemen en dat hij niet kan omgaan met conflictsituaties";

dat bij koninklijk besluit van 11 juli 2000 aan verzoeker de bevordering tot gerechtelijk afdelingscommissaris wordt geweigerd, welk besluit, na de ongunstige evaluatie en het ongunstig advies van de procureur des Konings te Tongeren te hebben aangehaald en te hebben vastgesteld dat het comité tot regeling van de gerechtelijke politie bij de parketten, met acht stemmen voor en vijf tegen, het ongunstig advies van de procureur des Konings te Tongeren heeft bekrachtigd, overweegt dat "de heer EVERARS niet voldoet aan de vereisten inzake wijze van dienen, rendement, beroepsbekwaamheid en persoonlijkheid voor bevordering tot gerechtelijk afdelingscommissaris en dat hem de bevordering moet worden geweigerd"; dat dit het bestreden besluit is, hetwelk bij uittreksel gepubliceerd wordt in het Belgisch Staatsblad van 26 juli 2000;

Overwegende dat bijkomend nog dient te worden vermeld dat verzoeker intussen op zijn verzoek overgeplaatst werd naar de brigade Hasselt; dat hij op 26 juli 2000 bij die brigade werd geëvalueerd met het oog op een bevordering tot gerechtelijk afdelingscommis-

saris; dat die evaluatie, die zeer uitgebreid en gedetailleerd gemotiveerd is, eindigt met een beoordeling "goed" en een advies volgens hetwelk verzoeker het verdient te worden voorgedragen voor een bevordering tot gerechtelijk afdelingscommissaris; dat in die motivering ook wordt gesteld dat verzoeker zelfs na zijn mutatie nog achtervolgd wordt door zijn vroegere chef, die niet nalaat regelmatig voorvallen, soms onjuiste, rond te strooien die verzoeker in een negatief daglicht stellen en dat verzoekers rendement zou stijgen indien die voorvallen zouden ophouden; dat op 22 september 2000 de procureur des Konings te Hasselt een gunstig advies uitgebracht heeft over verzoekers nieuwe kandidaatsstelling;

Overwegende dat luidens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen die de vernietiging van de aangevochten rechtshandeling kunnen verantwoorden worden aangevoerd en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van die handeling een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat verzoeker vooreerst een moreel nadeel aanvoert : doordat de bestreden weigeringsbeslissing werd gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad kon iedereen vernemen dat hij ongeschikt voor bevordering werd bevonden en alleen een schorsing van de tenuitvoerlegging, bij uittreksel bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad, kan die morele schade tenietdoen; dat verzoeker vervolgens stelt dat het voor hem bijzonder nadelig zal zijn indien hij bij de op til staande politiehervorming enkel in de graad van gerechtelijk commissaris in concurrentie zal komen met andere titularissen van graden uit de andere politiekorpsen; dat verzoeker tenslotte aanvoert dat het laten bestaan van de bestreden weigeringsbeslissing een sterke

hypotheek zou leggen op zijn bevorderingskansen niet-
tegenstaande de positieve evaluatie die hij kreeg te
Hasselt;

Overwegende dat verzoeker terecht betoogt dat, waar de bestreden beslissing een expliciete weigering om hem te benoemen uitmaakt, zij door derden zal worden opgevat in de zin dat hij niet geschikt is om benoemd te worden; dat zij hem derhalve een moreel nadeel berokkent; dat in beginsel echter een moreel nadeel goedge maakt kan worden door een vernietigingsarrest, zodat de vraag rijst of hier het moreel nadeel zo ernstig en moeilijk te herstellen is dat het alleen door een schorsing kan worden weggenomen; dat bij de beoordeling daarvan in aanmerking moet worden genomen dat het bestreden besluit werd gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad, waardoor, zoals verzoeker terecht stelt, iedereen kon lezen of althans concluderen dat hij niet geschikt werd geacht om te worden bevorderd; dat ook dat nadeel echter kan worden hersteld door de eventuele vernietiging van de weigeringsbeslissing en de publicatie ervan in het Belgisch Staatsblad, wijl daaruit zal blijken dat de beslissing ten onrechte werd genomen; dat eveneens in aanmerking moet worden genomen dat verzoeker na zijn mutatie naar de brigade Hasselt aldaar beter werd geëvalueerd en dat zelfs een gunstig advies werd gegeven met het oog op zijn bevordering tot afdelingscommissaris; dat, ofschoon het morele nadeel van een publiek gemaakte weigeringsbeslissing daardoor nog niet helemaal is weggenomen, het als sterk afgezwakt kan worden beschouwd nu degenen met wie verzoeker dagelijks samenwerkt redelijkerwijze kennis zullen hebben van die gunstige beoordeling;

Overwegende dat wat zijn promotiekansen betreft binnen de op handen zijnde nieuwe politiestructuur, verzoeker zich beperkt tot enkele vage beweringen; dat het wellicht voor verzoeker voordeliger zal zijn indien hij als afdelingscommissaris in plaats van als commissaris in de nieuwe politiestructuur zal worden opgenomen; dat dit nadeel echter als te hypothetisch voorkomt;

Overwegende dienvolgens dat aan de voorwaarde van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet is voldaan,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op dertig november 2000, door :

de H.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
Mevr.	S. VAN AELST,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VAN AELST.

J. DE BRABANDERE.